

ЦИЈЕНА:

За Црну Гору на годину 8 перпера, на по године 4 перпера
За Аустро-Угарску Босну и Херцеговину на годину 12 перпера на по године 6 перпера.
За све остале земље годишње 20 франака у злату, на по године 10 франака у злату.

Претплата се прима само у годишњим и полугод. роковима.
Поједини број 20 пара за Црну Гору, — за Иностранство 25. пр.

ГЛАС ЦРНОГОРЦА

ЛИСТ ЗА ПОЛИТИКУ И КЊИЖЕВНОСТ

Власник: Државна Штампарија

Издаје суботом

Одговорни уредник: М. Рамаданић

Претплата се шаље поштом — ушутном непосредно администрацији „Глас Црногорца“ на Цетиње, а коме је наручије, г. Вељу Рамаданићу, к. п. агенту у Нотор. Дописи се шаљу Уредништву. Рукописи се не враћају. Огласи се шаљу администрацији и наплаћују се: за сваку ријеч или број одговора из петих слова по 4 паре за први пут, а за сваки даљи пут по 2 паре, из виших слова сразмјерно више.

СЛУЖБЕНИ ДИО

— У указу од 14. маја ов. год. оштампано је да Ђуро Јовићевић, поштар-телегр. шесте класе плавничке пошт.-телегр. станице, има 960 перпера годишње плате, а треба да стоји 1080 перпера.

П. т. број 6080. Из поштанско-телегр. дјелова Министарства унутрашњих дјела 23. маја 1911 на Цетиње.

НЕСЛУЖБЕНИ ДИО

Дворске и дипломатске вијести

— Њихова Кр. Височанства Престољонашљедник Краљевић Данило и Престољонашљедница Милица отпутовали су јучер послје подна за Лондон на свечаности крунисања Њ. В. Краља Ђорђа. — У њиховој пратњи налазе се ађутант г. кап. Благо Врбица и дворска дама г-ца Добне.

— Њ. Пр. г. Мозес, овд. изванредни посланик и опуномоћени министар Сједињених Држава, допутовао је на Цетиње.

— Досадашњи секретар овд. француског посланства г. Гатен, отпутовао је са госпођом у прошли четвртак у Париз на своје ново одређење, испраћени члановима дипломатског кора са госпођама, министром иностраних дјела г. Др. Л. Томановићем, маршалом Двора Њ. В. Краља, г. С. Рамаданићем и неколицином пријатеља, са којима су се љубезно опростили.

— Г. М. Гавриловић, новонаименовани посланик Краљевине Србије при нашем Двору стигао је синоћ на Цетиње.

Послије оног догађаја на Тетребињаку (Говећем Кршу), о ком је била ријеч у потоњем броју нашег листа, царски аскери не само да нијесу поравнили шанац на Језерском Врху и напустили наше земљиште, него су још два нова шанца подигли на нашем земљишту код њихове куле на Чакору. Осим тога сјекли су шуму више Иванпоља, такођер на нашем земљишту. Затим када је царска војска 19. тек. мј. заузела висове Ђемана Рапшкког, који се уздижу изнад ријеке Цијевне према нашем Затријепчу, одмах сјутра дан у јутро пуцали су Турци са тих висова на нашег барјактара Љуц Доку Ујкића, који се бавио домаћим пословима пред својом кућом, која се налази на самој обали Цијевне. Пушчана паљба приморала је Ујкића да се скрије у својој кући, све док је ноћ наступила; те је ноћу напустио своју кућу и пребјегао у село, које се налази на високо изнад ријеке према турском Ђеману.

Да се тај дан случајно није третирао у Затријепчу бригадир Бошковић, који је задржао Затријепчане, зар би смјела и могла наша погранична стража претрпјети такву повреду нашег земљишта?! Али постојано настојавање власти наших пограничних стража, да се избјегавају крвави сукоби са турским пограничним стражама и овога пута је успјело, што је јасан доказ дисциплине наших војника.

Краљевска Влада је међутим саопштила и ова изазивања с турске

стране овдашњој Отоманској Легацији, у нади да ће поменути шанчеви с нашег земљишта бити што прије уклоњени и изазивачи нереди примјерно кажњени.

Турски одговор

„Новоје Време“ пишући о турском одговору на руску поруку, иза осталог наставља:

„Турска се позива на некакве поступке Црне Горе, који се не слажу са међународним обвезама. Но који су то поступци? То, што Црногорци, по условима мјеста, апсолутно немају могућности спријечити бјегунцима прелаз границе; што им не отказују, кад су рањени, медицинску помоћ; што им не отказују помоћ у хљебу и води? По нашем разумијевању — а ми мислимо, да ће се с овим свак сложити — овдје није питање о међународним законима, већ о простој дужности човјечанства и свемоћној гостопримства и уточишта. Зар би, при оваквим условима, Турска радила иначе? Мислимо, не.

„Државницима Турске недостојно је окривљавати Црну Гору у повреди међународних обвеза, обавирујући се на такве ситнице. Но, осим ових, других доказа против ње, они немају. Напротив, сам Краљ Никола предложио је предузети мјере противу могуће повреде границе.

„Турској војсци официјално су дозволили њихови началници, да пуцају на црногорску границу. Врло би разумљиве биле последице такве дозволе, кад би се она почела остваривати. Краљ Никола, да избјегне крвопролиће, предлаже означити на албанској граници неутралну зону, у коју не би улазили ни Турци ни Црногорци, и која би одрезала Црну Гору од Албаније. Његовог ђенерала, који је командовао пограничним црногорским војскама, окривљавају у лабавом надзору на граници мржњи његој према турској. Ђенерал Вукотић већ је опозван, а мјесто њега назначен бригадир Бошковић. Први корак, како се види, учинила је Црна Гора. Турска зрна, као и прије, чине штету животу и имању Црногораца; турски солдати, као и прије, улазе у туђу територију; турски ђенерали не могу се уздржати од саблажњиве мисли: „на сваки случај“ заузети Бар.

„Зато нам се чини, да турски одговор исцрпљује само, тако рећи, формалну страну питања. Но остаје још, да поступцима потврде дату изјаву. Ми не сумњамо, да ће увиђајност показати Турцима потребу довести у вишу сагласност своје ријечи и поступке“.

КЊИЖЕВНОСТ, УМЈЕТНОСТ, ПРОСВЈЕТА

„Горски Вијенац“ на нашој позорници. На наше богословце је пала част да пред Њ. Величанствима и свијетлим Књагиницама понове приказ ГОРСКОГА ВИЈЕНЦА (одабране сцене).

Вриједи, заиста, што је поновљен и вриједило би, понављати га. Кад би га сасвијем увјецбали, некоје споредне ситнице измјенили, улоге друкчије расподјелили, ова њихова глума заслужила би да се њом подиче и пред страним

свијетом; на пољу умјетности би то данас била једна домаћа творевина која би се из Црне Горе могла изнјети слободно и пред најобразованију српску публику. Замисао та појавила се и послје првог приказа, сада пак имамо више разлог о њој размислити.

Кад би се пред осталим Српством, гдје се Вијенац исто високо штуде, а гдје се ријетко виђа дружина Црногораца, овако одиграо, ондје би се нарочито цијенила једна страна, на коју се овдје и не полаже толико. Хоћу да рекнем: представљати те улоге могу и други глумци, и они у Новом Саду, Београду, Загребу и Сарајеву, али их овако вјерно и складно одглумити, као што умије ова одушевљена омладина *црногорска*, не би могли заиста ни који. Одрасли у породицама и друштву, из којих је Владика бирао типове, слушали приче о догађајима, згодама и незгодама, о шалама и досјеткама, које је Владика представљао, ови приказивачи су и најпозванији да вјерно оживе ове улоге; држање и говор старих ратника, понашање до у најинтимније ситнице, — свакако га је овако и сам пјесник замисљао. А то је, што нико други приказати не може: ни најискуснији глумци не би својом умјетношћу могли наликати ту нарочиту црногорску страну, јер како ће вјерно представити Црногорце, кад их већина никад није ни видјела Црногорца на дому и у збору! — Не би се пред страном публиком имали бојати тога, што су дилетанти, а онај свијет научио гледати умјетнике: све колико би интересовање било управљено баш на ону оригиналност; увидио би се етнографски значај глуме. Нико им приказ не би мјерио мјерилом, којим се мјери игра у позоришту, — нико не би одушевљеним потомцима оних ратника замјерио, што у патриотском заносу понекад претјерују; (толико такта имају, да нико не би цинички добацавао: „Декламација!“) Напротив! Ко је сит представља, у свему коректних, сит познатих глумаца и глумица од заната, сит стереотипнога држања глумачкога, рутине, као што је сита она публика, тај је баш жељан нових дилетанта, тај опрашта и њихову неискусност, неспретност. Омладина је најпослије, баш с тога и симпатична, што се лакше занесе, што претјера у свом заносу, што није у свему коректна и што не умије да се држи строго по церемонијалу; — та због тога баш и јесте мила и лијепа, што грешимо. Најбоље ће ме разумјети, ко је икад гледао како се напр. у Новом Саду, Карловцима и другдје приказује Вијенац; ко је гледао држање оних ратника, слушао онај говор, оно јужно нарјечје!

Та страна, оригинална, црногорска, овдје је сама по себи разумљива, те се зато, чини ми се, овдје и не цијени бог зна како, али за страну публику та би страна била уживање, дотле никад невиђено. Пред домаћом пак публиком ова је представа постигла велик, једнодушан успјех нечим другим, што ваља нарочито нагласити:

64 је године, како је оплетен овај невен-вијенац црногорској слави и у славопој уилетено дубоких мисли о животу и о Српству, колико то до данас други Србин још није испјевао. Оновечери пак показао се овај сјив са још једне стране, о којој се досад није много говорило, а баш с те стране је слушаоце највише дирнуо: многи стихови као да су написани за ове дане, за ову 1911. годину! Слушајући говоре вл. Данила, његову унутрашњу мучну борбу, морали смо сви помислити: исто и данас осјећају родољуби, првачи и политичари, данас, кад су се опет навукли облаци и кад се у српска срца увлачи брига, јер треба брзе одлуке, поуздања у себе и прегнућа. Имају стихови који су не друго по поруку великога српскога генијуса далекоме неком покољењу. Како добро схвата то војска, официри и школска омладина, који су испуњавали ложу и партер; како бурно поздрављају говоре оних Данилових савјетника који су свакад били спремни поћи за њим на моћније! Душа бесмртног оног Србина је тијех часова лебјела над Зетским домом и, као у храму, једном мишљу је здружила и загријала најбољу узданицу ове земље — владоца, војску и омладуну.

Штета би било, занустити. — Идуће године би се могло поновити напр. у којој другој вароши, па онда право на Дунав! У прилог том говори и данашњи начин васпитања: захтијева се да ученици што више својим очима виде свијета. Не треба, мислим, ни говорити о том како би црногорски богослови били дочекани и примљени напр. у Фрушкој гори, у Раваници, гдје се о Видову дану српска Сокоска друштва окупљају око њивота св. цара, мученика видовданског. 176.

Камило Кавур. У прошли уторак, 24. ов. мјес., навршило се 50 година од смрти једног од највећих државника италијанскога народа и творца уједињене Италије *Камила Кавура*.

Рођен у Турину 28. јула 1810. године у племићској породици, он је имао сам да се постара за своју будућност. По бујности духа и живоме темпераменту, није много марио за књиге. Кад је навршио 10 година, ступио је у краљевску војну академију у Турину, у којој се одликовао нарочито у математици. По свршетку академије био је у војсци неких пет година. По том се посвети новинарству. Из новинарства прешао је у политику, у којој је стекао име и учинио неизмјерне услуге својој отаџбини.

Кавур није био доктринар у политици. Његове идеје стварале су се и развијале под импресијом слика и догађаја из реалнога живота, који му је духу давао драгоцјено градиво за рад. Политичарима, који пролазе кроз такву школу, опажају су увијек реални, а комбинације тачне, јер се заснивају на стварним фактима и одстрањују од политичара фантасте заблуде у политици, које неумитно воде неуспјеху.

Доцније га изабраше за народнога посланика. Ни у парламенту није био особито срећан. Није био говорник, који одушевљава и заноси. Фраза му је била проста, али јасна и разумљива. Са напредовањем демократије, која му је била политичко вјерује, и он се постепено дизао. Као државник отицао је своју каријеру као министар пољопривреде, за коју је много урадио. Кад је постао шеф кабинета, у први мах сву пажњу био је поконио економској и финансијској снажењу земље, знајући, да само економски јака и финансијски срећна земља може имати неке важности у међународној политици. Прва жељезница од Турина до Ђенове његово је дјело. У спољашњој политици, у којој је имао да изврши најглавнији и најтежи задатак — ослобођење и уједињење Италије — кретао се опрезно и свјесно, јер је исцрпно познавао политичке прилике у Европи. Главну помоћ за своју отаџбину очекивао је од Француске и Енглеске. За своје политичке погледе успио је задобити Наполеона III., а у догађајима тога времена (кримски рат) отаџбини је прибавио улогу, која јој је уздигла међународни значај.

За њ рече Роберто Пит у енглескоме парламенту: „Кавур је највећи државник, што је икад који народ путем слободе уздигао до моћи и висине“.

Италијански народ, прослављајући педесетогодишњицу свога уједињења, са поносом и пијететом одаје дужну пошту свом великом сину, који му је помогао да се уздигне на данашњи степен славе и величине.

Слава Камилу Кавуру!

Отац и син или *Разговор о вјери*, од Јеромонаха Симеона Поповића. — Друго допуњено издање. Цијена 2 перпера. У Вел. Кикинди, 1911. Српска штампарија Јована Радака.

Основалац и управитељ манастира Св. Богородице у Зети, смирили и са своје побожности познати отац Симеон Поповић, нашао је начин, да у стиху пружа пастви морално-религијске поуке — за које он управо и живи — и као да је потрефио прави пут, јер његова књига, чији је наслов горе исписан, доживљује ето друго издање, што је, на жалост, ријеткост и код боље српске књиге. Ко би пјесме Поповићеве, управо дуги дијалог у стиху, који његова књига садржи, подвргао строгим законима поезије, као литерарне гране, тај би тамо нашао многе противности тим законима, али кад се обаре-

мо на смјер књиге с којег је она написана, предата јавности, морамо признати, да је то једна свештеничка проповијед *sui generis*, која неће бити без успјеха, нарочито не у нашем народу, који воли „пјесмарицу“ и чита ју радије од сваке друге књиге. У добу када су особито свештеник и учитељ — „Со народна“ — позвати да спасавају ситуацију, да спрече укорјењавање у народној души сувраћеним појмовима о моралу, похват Поповићем не само да није на одмет, но је и за похвалу, те се његова књига „Отац и син“ и ако је без литерарних претензија, може топло препоручити.

z.

ДОМАЋЕ ВИЈЕСТИ

Одликовања. Њег. Величанство Краљ Господар, благоизволио је одликовати: **златном медаљом „за ревност“**, командира Ђура Јововића;

сребрном медаљом „за ревност“ питомце војничке школе: Милошу Крчића, Тома Вукомановића, Блажа Кољенића, Јеврема Килибарду, Видака Шуковића, Милију Јоксимовића, Радула Булатовића, Величка Бојовића, Луку Вукадиновића, Михаила Раичевића, Томаша Бацковића, Лазара Милошевића, Срђана Новакосића, Стевана Звицера, Јагоша Ивановића, Лазара Пушелу, Божу Вујовића, Радула Ђоковића, Милуна Бакића, Радована Косовића, Сава Михаиловића, Крста Ђуровића, Милоша Дујовића, Неша Поповића, Блажа Јовановића, Марка Велимировића, Милована Војводића, Сава Ђукића, Мирка Груичића, Богдана Лакочевића, Василију Цимбаљевића, Маринка Бојовића, Михаила Чукића, Петра Тадића, Новицу Абрамковића, Гаврила Вучетића, Ђура Тадића, Крста Терзића, Михаила Тодоровића, Вуксана Вешовића, Саву Марковића, Машана Јокановића, Јола Драшковића, Нова Јововића, Новака Меденицу, Ђура Миђуновића, Ђура Лазовића, Јована Аџића, Милована Дедића, Акима Миђуновића, Видака Гарића, Милана Ђелицу, Јоксима Радовића, Баја Милачића, Блажа Шерановића, Јанка Пешикана, Тодора Борозана, Душана Вуковића, Радоша Ђукића, Филипа Папића, Радосава Поповића, Ивана Делетића, Јагоша Булатовића, Димитрију Кнежевића, Петра Томановића, Велимира Нововића, Петра Јовановића, Војина Мићановића, Николу Јоксимовића, Николу Трифуновића, Марка Бабовића, Илију Асовића, Шпира Лекића, Богића Костића, Јована Бошковића, Милана Ђорговића, Петра Ђурашковића, Љубомира Вешовића, Милуна Пантовића, Милована Вујшевића, Лазара Лековића, Сава Гаврићу, Ђузу Ђакановића, Јагоша Лазаревића, Митра Чукића, Радована Савовића, Ђура Т. Ђуровића, Радосава Марсенића, Петра Андријашевића, Ђукана Пешића, Милана Обрадовића, Илију Миђушковића, Машана Томовића, Бошка Ђуричанина, Крста Вујовића, Илију Јовановића, Сава Андрића, Деду Марашевића, Зарију Рашовића, Сава Вујшевића, Ђура П. Ђуровића, Сима Меденицу, Петра Никчевића, Милића Радловића, Јакова Остојића, Сима Поповића, Василију Груичића, Милету Секуловића, Луку Малеву, Мила Радовића, Стевана Џанкића, Тома Вујовића, Драга Делевића, Митра Пејовића, Марка Рашовића, Арса Милића, Милована Миђушковића, Илију Беџира, Милутина Дабетића, Сава Радовића, Тома Старовића, Лака Антуновића, Јефта Ружића, Машана Бајевића, Васа Кнежевића, Милована Лабовића, Николу Кнежевића, Николу Марковића, Илију Кецојевића, Шћепана Перовића, Блажа Кнеже-

вића, Луку Ђаласана, Панта Лутовца, Мирка Вукосавовића, Ђетка Биговића, Тодора Пејовића, Томаша Грујовића, Лекса Вучељића, Саву Ковачевића, Велишу Лазовића, Ђорђију Марковића, Вељка Перовића, Јока Дабановића, Ђетка Перовића, Пера Борозана, Илију Брновића, Василију Ђетковића, Ђукана Бојовића, Радисава Дашића, Радисава Вељића, Ива Павишића, Стева Радовића, Ивана Перовића, Јевта Вујшевића, Луку Јовановића, Симеуна Воиновића, Радосава Вучетића, Леку Ивановића, Ђура Бановића, Блажа Беговића, Ђура Божовића, Мирка Баланчића, Живка Бошковића, Рада Булаића, Милисаву Вишњића, Павла Вујовића, Блажа Вукадиновића, Милана Вуковића, Душана Вукотића, Николу Вукчевића, Риста Вучинића, Ника Вучељића, Милутина Дамјановића, Радована Делибашића, Андрију Драгутиновића, Филипа Дракића, Ђока Дрецуна, Милоша Ђалетића, Блажа Ђелевића, Драгутина Ђукића, Сава Ђурановића, Николу Ђурђића, Мира Ђурковића, Блажа Ђуровића, Душана Ђуровића, Радивоја Зечевића, Ђорђију Зоњића, Тодора Ивановића, Стојана Јовановића, Благогу Какића, Спасоја Караџића, Мила Калужеровића, Ника Каштелана, Ђорђију Килибарду, Акима Кнежевића, Миленка Кнежевића, Радована Кољенића, Миловоја Кргушића, Рада Кривокапића, Васа Лабана, Лазара Лазаревића, Митра Лакковића, Мила Лековића, Томицу Маројевића, Бошка Марсенића, Крста Мијовића, Николу Милачића, Богдана Милића, Блажа Миличковића, Живка Митровића, Вука Ненезића, Мирка Никитовића, Марка Обрадовића, Ђура Остојића, Петра Остојића, Данила Пајовића, Тодора Пановића, Милутина Пејановића, Блажа Пејовића, Сава Перишића, Љуба Перовића, Димитрију Поповића, Павла Поповића, Тодора Поповића, Стевана Поповића, Љуба Полексића, Коста Радовића, Риста Радусиновића, Стева Ражнатовића, Михаила Ракочевића, Сава Ракочевића, Мила Роловића, Панта Савовића, Радоја Савићеву, Вуксана Секуловића, Илију Симићеву, Андрију Синановића, Јована Симоновића, Баја Станишића, Блажа Стевовића, Милисаву Томића, Станка Томовића, Радоја Ђетковића, Сава Ускоковића, Марка Шабана, Петра Шалетића, Шћепана Шофранца, Марка Шушовића, Беџира Бошковића, Беџира Дукића, Мустафу Ђолића и Смаила Шлаковића.

Тројичинска свечаност. Поводом Тројичинске свечаности, слегао се ове године у Острогу велики број народа из Херцеговине, на поклоњене онамошњем чудотворцу Св. Василију. Као што смо извјештени, са стране Никшића дошло је преко хиљаду душа обојег пола из разних крајева Херцеговине. — То свједочи још више, да је Острог постао прави хаџилук за наше православне побожнике. — За комесара Краљ. Владе одређен је г. сердар Р. Пламенац, а јутрос су рано отпутовали у Острог и Министар унутр. дјела, г. Марко Ђукановић; Министар финансија и грађевина, г. Ф. Јерговић; члан Државног Савета, г. М. Дожић; и врх. дужи. председника Глав. Држав. Контроле, г. Д. Вукотић.

Црвени крст. Друштво Црногорског Црвеног Крста примило је перпера 271-10 и то преко г. Алексе В. Мартиновића из Цариграда. — Ово је приход од лутрије држате у Цариграду, а на корист Црногорског Црвеног Крста.

Добротворка Никшићске школе. Примамо из Никшића:

Г-ђа Ђана војв. Ђ. Петровића уписала је своју скоро преминулу мајку Итану Јововић, супругу чувеног попа Мила, за

добротворку фонда сиромашних ђака ове школе. Овим је г-ђа Ђана показала примјер како се одаје поштовање сјени родитељској, и како треба сиромашним ђацима очи отварасти. Лијено је што се код нас свијет почео увјеравати, да више вриједи упокојене уписивати у друштва за добротворне сврхе него најскупоцјенијим вијенцима заштити њином гробље. *Шаренило на гробљу ће да ђојане и иструне а добро дјело неће никада.*

Управа школе најтоплије захваљује племенитој дароватељки.

Списак приложника за помоћ имигрантима из Ст. Србије и Скендерије.

Госпођица Е. Дурхам, енглеска списатељица и пријатељица нашег народа, која се сада бави у Подгорици, предала је комисији за арбанашке емигранте, на име прилога: за себе пет енглеских лира, перп. 120-10; за Miss Cory десет енгл. лира, перпера 240-20; за Sir Roperta Parkingtona, генералног консула Црне Горе у Лондону четири енгл. лире, перпера 96-08. — Укупно перпера 456-38.

Главном Одбору на Цетињу стигли су даље ови прилози:

Ојштине Годијељске, Добро-селске и Грабовичке

По перпера: 20 Зајо Мијовић, ком., 10 Новица Мијовић, 7-80 Симеун Мијовић, 2 Лука Мијовић, 2 Обрад Мијовић, 5 Ристо Мијовић, 5 Коста Мијовић, 12 Симо Пеановић, 10 Томица Пеановић, 10 Неђељко Пеановић, 8 Лука Пеановић, 27 Пурен Пеановић, 10 Јово Пеановић, 5 Марко Пеановић, 5 Мирко Пеановић, 3 Радосав Пеановић, 5 Богдан Пеановић, 5 Јован Пеановић, 5 Лазар Лазаревић, 5 Милун Лазаревић, 3 Неђељко Лазаревић, 2 Јован Лазаревић, 3 Ново Лазаревић, 3 Петар Поповић, 2 Радосав Поповић, 1 Јован Поповић, 10 Василије Зарубица, 2 Марко Зарубица, 1 Спасоје Зарубица, 1-70 Новак Педовић, 1-70 Милан Педовић, 3 Милутин Тешовић, 1 Јован Гашић, 1 Неђељко Гашић, 3 Јован Ајдуковић, 10 Обрад Вуковић, 4 Милан Вуковић, 8 Марко Вуковић, 9-60 Милован Вуковић, 2-40 Неђељко Вуковић, 2 Ристо Вуковић, 10 Миљан Јакић подиор., 5 Сава Вуковић, 4 Миђушко Вуковић, 5 Видоје Јакић, 5 Благоје Јакић, 2 Димитрије Јакић, 3 Радосав Јакић, 2 Јаков Јакић, 2 Миле Јакић, 16 Мијат Јакић, 5 Милосав Јакић, 5 Сава Јакић, 2 Неђељко Јакић, 4 Симо Јакић, 2 Лекко Јакић, 1 Бајо Јакић, 5 Јово Јакић, 2 Антоније Јакић, 2 Радуле Јакић, 2 Новица Јакић, 2-40 Милутин Јакић, 2-40 Мирко Јакић, 2 Лука Ђукић, 2 Живко Ђукић, 2 Малиша Палија, 4 Милосав Палија, 5 Глигорије Ђукић, 5 Крсто Ракетић, 1 Марко Ракетић, 2-40 Василије Криваћевић, 2-40 Мирко Ковачевић, 1-60 Милош Ковачевић, 10 Мића Чупић, 5 Јован Чупић, 15 Марко Јанковић, 3 Видоје Јанковић, 4-50 Велиша Јанковић, 4 Симеун Јанковић, 5 Пињо Јанковић, 2 Бошко Јанковић, 4 Филип Јанковић, 5 Томо Јанковић, 1 Јован Јанковић, 10 Мирко Јанковић, 6 Божо Јанковић, 5 Пурен Јанковић, 1 Перо Јаковић, 1 Мајо Јанковић, 1 Новица Јанковић, 2 Милутин Јанковић, 1 Јово Јанковић, 7 Божо Јањић, 2 Милан Јањић, 2 Новак Јањић, 5 Лука Јањић, 2 Ђорђе Јањић, 6 Шћепан Јањић, 11 Јован Јањић, 10 Мијат Јањић, 11 Мијаило Јањић, 5 Ђурко Јањић, 1 Млађен Јањић, 2 Сава Јањић, 1 Новица Јањић, 5 Миле Ласица, 4 Неђељко Ласица, 2 Лука Ласица, 2 Димитрије Ласица, 1 Лазо Ласица, 1 Вукман Јанковић, 4 Михаило Крстаић, 2 Пујо Јакић, 3 Милован Палија.

Ојштине Косорићске, Буковачке, Млетичке

По перпера: 10 Неђељко Жугић, 12 Муро Жугић, 7 Илија Жугић, 2 Шћепан

Жугић, 3 Мића Жугић, 2 Неђељко Жугић, 2 Вукашин Жугић, 2 Симо Жугић, 1 Новица Жугић, 1 Шоро Жугић, 1 Радуле Жугић, 1 Јевто Жугић, 1 Груица Жугић, 2 Павле Жугић, 1 Мићо Гломазић, 1 Новица Жугић, 2 Милија Жугић, 1-10 Михаило Жугић, 3 Јашо Жугић, 2 Милутин Жугић, 1 Анто Жугић, 1 Никола Жугић, 1 Танасије Жугић, 1 Јевто Жугић, 4 Марко Пајовић, 2 Глино Пајовић, 1 Матије Жугић, 1 Неђељко Жугић, 4 Михаило Жугић, 2 Исак Жугић, 1 Милован Жугић, 1 Радоница Жугић, 21 поп Алекса Жугић, 1 Аким Жугић, 2 Сава Жугић, 1 Радоница Жугић, 2 Мића Жугић, 15 Јован Вемић, 2 Новица Вемић, 5 Милосав Вемић, 5 Наод Вемић, 4 Вукашин Вемић, 4 Матије Вемић, 1 Никола Вемић, 1 Драго Вемић, 2 Тома Вемић, 1 Милован Вемић, 1 Никола Вемић, 4 Михаило Вемић, 1 Шћепан Вемић, 5 Коста Вемић, 1 Јован Вемић, 2 Божо Вемић, 6 Миладин Шушић, 5 Бошко Шушић, 5 Антоније Шушић, 6 Милета Шушић, 4 Шурко Шушић, 2 Никола Шушић, 5 Танасије Шушић, 2 Обрад Шушић, 2 Новица Шушић, 2 Дамјан Шушић, 5 Драгоје Чупић, 2 Груица Чупић, 7 Неђељко Чупић, 2 Ристо Чупић, 2 Живко Вуковић, 3 Милутин Вуковић, 6 Симо Недић, 3 Томо Недић, 2 Новица Недић, 2 Малиша Недић, 1 Ристо Недић, 2 Милош Недић, 5 Илија Недић, 1 Мирко Срдановић, 1 Љубисав Срдановић, 2 Неђељко Срдановић, 2 Милосав Срдановић, 2 Јован Срдановић, 7 Каро Срдановић, 2 Лазар Срдановић, 2 Антоније Срдановић, 2 Андрија Срдановић, 1 Ђорђе Срдановић, 3 Василије Стојановић, 1 Мика Стојановић, 12 Раде Јакић, 6 Јанко Јакић, 2 Нико Јакић, 2 Ристо Јакић, 1-30 Миливоје Јакић, 6 Зелен Јакић.

Ојштине Придворичке и Петњицке

По перпера: 10 Ђока Јауковић, 10 Филип Јауковић, 5 Стеван Јауковић, 3 Јоко Јауковић, 3 Ђоко Јауковић, 2 Шуле Јауковић, 2 Милосав Јауковић, 2 Јоксим Јауковић, 2 Иван Јауковић, 4 Радован Јауковић, 2 Павле Јауковић, 2 Пурен Јауковић, 2 Крсто Јауковић, 1-30 Петар Јауковић, 1-30 Саво Јауковић, 1 Милун Јауковић, 1 Јагош Јауковић, 1 Милован Јауковић, 1 Новак Јауковић, 1 Сава Јауковић, 4 Живко Параушић, 2 Раде Параушић, 2 Обрад Параушић, 1 Сава Параушић, 4 Ђуро Параушић, 1 Неђељко Параушић, 1 Савић Параушић, 10 Илија Караџић, 5 Милосав Караџић, 5 Бошко Караџић, 5 Ђорђе Караџић, 5 Михаило Караџић, 5 Ристо Караџић, 4 Симо Караџић, 3 Миле А. Караџић, 2-60 Бајо Караџић, 2-60 Илија Караџић, 2 Јован Караџић, 2 Малиша Караџић, 1-30 Јован Караџић, 1-30 Милован Караџић, 2 Батрић Караџић, 1 Комнен Караџић, 1 Спасоје Караџић, 1 Јанко Караџић, 1 Нешко Караџић.

Ојштине Двшке:

По перпера: 10 Божо Маловић, перјаник, 10 Ђока Маловић, 1 Марко Маловић, 60 пара Милан Маловић, 1 Коста Маловић, 5 Павле Маловић, 1-20 Лакца Маловић, 4-40 Драгић Маловић, 3-60 Шуле Машић, 4-80 Периша Машић, 2 Милан Машић, 3-40 Јован Машић, 1 Љубо Машић, 1 Марко Мемедовић, 2 Стеван Мемедовић, 80 пара Новица Мемедовић, 2 Обрад Мемедовић, 1 Сава Мемедовић, 2 Неђељко Мемедовић, 3-40 Ђорђе Пејовић, 2 Милуша Ђ. Пејовић, 1 Раде Пејовић, 2-20 Сава Пејовић, 2 Шћепан Ђеранић, 1 Обрен Ђеранић, 2 Мирко Вилотијевић, 3 Коста Вилотијевић, 2-40 Митар Вилотијевић, 5-40 Новица Вилотијевић, 3 Миладин Вилотијевић, 2-60 Михаило Вилотијевић, 1 Ђорђе Вило-

ЛИСТАК

ЦРНОГОРСКЕ ЦРТИЦЕ

— Пише: Јос. Д. Конрад —

Враћамо се у вече из шетње по општинском парку, и видимо на плацу недалеко Двора, под густим брестовима, гомилу људи. Идемо тамо и са дивљењем угледамо Краља, а с њим је и стари војвода Пламенац, који нам је, кад смо се доцније с упозна, испричао своје цијењене успомене. Показивао нам је и објашњавао какво је било Цетиње за владе Данилове и првих година владѣ Краља Николе; оно је тада било: само манастир са познатом кулом окићеном лубањама, Биљарда и неколико кућа.

Прије двадесет година имало је Цетиње око двије хиљаде становника, данас има око шест хиљада. Највећа варош у Цр. Гори је Подгорица са око 12. хиљада. Има изгледа да ће се и Цетиње брзо развијати, још ако се убрзо остарила жеља да се споји жељезницом са осталим свијетом, било би тијем ријешено питање његова брзог развјетка.

Садашње Цетиње изгледа сасвим иначе, него је изгледало прије десет година, а увје-

репи смо да ће за идних десет година постати потпуно модерна варош са лијеписм зградама и, да ће околно брдашца, данас већином гола, бити пошумљена и давати лијепу слику посматрачеву оку.

А странци не би овда долазили само на по дана или на дан, него би се задржали више; Цетиње би са својим крајним, летњим поднебљем, заштићено од силних вјетрова и олује, постало друга Швајцарска. Само што Цетиње има у близини својој крајно јадранско море, са својим маслинама, смоквама, шипцима, лавором и миртом, са својим дивним природнијем сценеријама, каквих мало има на свијету. Напр. за пола сагата аутомобилом до Ријеке Црнојевића и ми прелазимо у сасвим други климатски свијет. Разлика у топлоти бива између Цетиња и Ријеке до 25 степ. Целзијуса.

Кад је Цетиње покривено ледом и снијегом на Ријци и околним мјестима жива не пада ни на нулу...

А што да се рече о Улцињу и Бару, гдје су најљепше морске бање, које ће временом, нема сумње, одузети славу многим морским бањама? Улцињ је могао бити и до данас познат по свијету са богатством, али Господар Црногорски који мисли о добру свога народа, није

могао дозволити да Улцињ постане стјејниште богаташа... Ствар је у томе, што су нека капиталистичка друштва предлагала милионе са сталним годишњим приходима, само да им се дозволи огварање међународне играчнице сличне оној у Монаку.

Али и без те коцкарнице која би била мрља на чистом штиту Црне Горе, Улцињ има своју лијепу будућност, и нема сумње, убрзо ће постати траженим климатским мјестом, као што Црна Гора може (и треба да постане) мјестом састанка европских туриста.

За примјер може служити сусједна Босна и Херцеговина, која допедавно у опште није била позната, а сада је проглашена за богату, својим крајним природним љепотама. Треба Црну Гору учинити само приступачнијом и олакшати кумуникацију.

Црна Гора даје правоме туристи хиљада и хиљада пасада. Ако ко тражи живописне путеве, нек се само више на једнодневно путовање од Цетиња до Улциња... За тај један дан путује жељезницом, паробродом, на коњу или маски, на још колима или аутомобилом, а ако ће пјешке омет се има куда обратити. Тако за један дан туриста види чаробно море са богатом јужном вегетацијом, велико-љепно Скадарско језеро са равном и богатом

окозином, види горе голе и обрасле... Пред очима као на позорници пролазе у својим раскопним народним пошљама Црногорци, Албанци, Турци... Ако је туриста женска, може завирити и до неке турске куће да види источњачки живот... Улцињ се славио некада као гњијездо морских дупежа, који су особито имали око на лијепе жене... И данас причају да се у улцињским харемима може наћи правих љепотица.

Само Скадарско језеро вриједи доста туристичког труда. Има све љепоте једног планинског језера, његово модрикасто делујање међу црногорско-албанским горама — неописиво је. Пуно је риба, које се извозе у Италију и Србију, земља која се налази између мора и леба богата је са дивљом птицом...

Или ко се насити погледом на окањене валове у околини Цетиња, нек се потруди у сјенеро-источни дио Црне Горе, гдје ће наћи богате шуме, планинска језера, дивљач: вука, меједа, срну, дивокозу и т. д. Ако хоћете доброг зина дођите до Црмнице. Свака ријека црногорска изобилује: пастрвом и др. рибама.

Потребно је само олакшати саобраћај, а увјерили би смо се да Цр. Гора, није сиромашна земљица, какву је обично престав-

тијевић, 2:40 Илија Вилотијевић, 1:20 Мића Вилотијевић, 1 Лакић Вилотијевић, 1:40 Милун Вилотијевић, 2:40 Стојан Павићевић, 1:20 Спасоје Павићевић, 1:20 Максим Павићевић, 1 Милан Павићевић, 20 Лазар Лазовић, 2 Јоле Лазовић, 2 Мишо Лалић, 2:80 Милан Лалић, 2 Пеко Шкулетић, 1 Мирко Шкулетић, 7 Милан Дринчић, 2 Видак Дринчић, 3 Милош Дринчић, 10 Крсто Дринчић, 10 Димитрија Дринчић, 2 Радован Дринчић, 2 Благоје Дринчић, 1 Андрија Дринчић, 2 Максим Дринчић, 2 Тодор Дринчић, 1 Јоле Дринчић, 2 Обрад Дринчић, 1 Јоксим Дринчић, 2 Милован Дринчић, 1 Машан Дринчић, 2:50 Мирко Дринчић, 2 Мијат Дринчић, 2 Иван Дринчић, 1 Божо Дринчић, 1 Јанко Вилотијевић, 10 Коста Пићурић, 10 Жарко Пићурић, 10 Тома Пековић, 5:80 Ђорђе Пековић, 4 Милан Пековић, 2 Живко Пековић, 2 Обрад Пековић, 3 Стеван Пековић, 5 Миладин Пековић, 1 Малиша Пековић, 2 Станиша Пековић, 2 Обрен Ђурђић, 3:40 Мијат Томић, 5 Божо Божовић, 4 Пурен Божовић, 1:60 Антоније Божовић, 3 Васиљ Божовић, 2 Стеван Божовић, 3 Симеун Божовић, 2 Глигор Божовић, 5 Раде Голубовић, 5 Живко Голубовић, 3:40 Лука Голубовић, 3:40 Ђорђе Бајовић, 3:40 Јоко Гломазић, 2 Сићо Гломазић, 12:20 Лука Маловић, 2 Јован Ђеранић, 5:40 Михаило Ђеранић, 3:40 Драго Ђеранић, 1 Милутин Ђеранић, 1 Пињо Ђеранић, 2 Јакша Ђеранић, 4 Ђока Ђеранић, 10 Митар Ђурковић, 2 Лазар Божовић, 1 Божо Лалић, 2:50 Периша Дринчић, 3:40 Петар Машић, 1:60 Петар Пићурић, 80 пара Неђељко Божовић, 2 Неђељко Пековић, 2 Раде Балетић, 5 Благота Милочевић, 1 Милосав Гломазић, 1 Крсто Глушчевић, 1 Михаило Дебељевић.

Општине Пошкенске:

По перпера: 10 оф. Ђуро Головић, 15 Лазар Пушеља, 10 Радован Грбовић, 10 Милован Батизић, 8 Стеван Алексић, 6 Ђорђе Башовић, 5:20 Милан Кадић, 5 Дамјан Грбовић, 5 Сава Башовић, 5 Миливоје Ковијанић, 5 Мимо Грбовић, 5 Милош Грбовић, 4 Василије Одовић, 4 Драгић Ђоровић, 4 Милосав Грбовић, 4 Пурен Ђоровић, 4 Милика Головић, 3 Вујадин Ђоровић, 3 Вукашин Ђоровић, 3 Видоје Радуловић, 3 Илија Дуковић, 3 Божо Лаловић, 3 Ђоко Головић, 3 Мићо Головић, 3 Тане Перишић, 2:60 Сава Абазовић, 2:60 Милун Грбовић, 2:60 Илија Перишић, 2:60 Јово Одовић, 2 Новица Одовић, 2 Сава Одовић, 2 Милија Головић, 2 Миладило Грбовић, 2 Шуле Радуловић, 2 Михаило Дуковић, 2 Миливоје Дуковић, 2 Илија Лаловић, 2 Ананије Одовић, 2 Васиљ Вуковић, 2 Милосав Алексић, 2 Јован Грбовић, 2 Мимо Абазовић, 1:40 Симеун Грбовић, 1:40 Перко Симуновић, 1 Андрија Радуновић, 1 Малиша Абазовић, 1 Јован Дуковић, 1 Обрад Дуковић, 1 Павле Головић, 1 Никола Головић, 1 Тадија Симуновић, 1 Новица Јакић, 1 Јован Војиновић, 1 Пурен Абазовић, 2 Спасоје Вуковић, 1 Јанко Абазовић, 1 Иван Грбовић, 1 Миладин Алексић, 1 Милосав Головић, 1 Јагош Батизић, 1 Антоније Грбовић, 1 Шћепан Кочовић, 1 Димитрије Роловић, 1 Јово Радуловић, 1 Новица Батизић. По пара: 80 Живко Грбовић, 80 Павле Роловић, 60 Милија Абазовић, 60 Перош Грбовић, 60 Андрија Вуковић, 40 Максим Симуновић, 40 Раде Кочовић, 40 Василије Абазовић, 40 Милија Роловић, 20 Ђорђе Батизић, 2 Драгић Радуловић.

ТЕЛЕГРАМИ

Солун, 24. маја. У селу Греници округу Киприли, власти су откриле

љамо. У изобиљу има рибе јевтине, као мало гдје, домаће перади, јаја, сточарских производа, вина, са којим у родним годинама знају што да раде.

Север Цр. Горе има опет своје особите љепоте. Тамо је горостаси Дурмитор, висок по једном мјерењу 2483 м. по другом 2606 метара. Поглед с врх њега, веке, очарава. У његовој околној шуми, мноштво језера, у опште цвјела околина носи назив Језера.

(Посље ових кратких цртања из природе, писац прелази на културни живот Цр. Горе. Помиње књигу «Педесет година на престолу», из које се види какве је успјехе учинила Цр. Гора, под владом Краља — Господара Николе I, како у војничком тако и школском погледу као и консолидовању земаљске управе. — Напомена преводичеца).

«Мало је коме познато, да је шкољство у Цр. Гори, много напредније него у Далмацији, и да је сразмјерно четири пута више школа него у Босни и Херцеговини. Многи такођер мисле да Цр. Гора нема још уредних и добрих закона, међу тим црногорски Господар нашао је научног правника у лицу знаменитог В. Богатића, који је написао његов законик, који се може мјерити са најбољим законима те врсте...

42 килограма динамита и осталог материјала за бомбе. Много Бугара је затворено.

Цариград, 24. маја. Султан је кренуо јуче после подне за Солун на оклопачи «Хајредин Барбароса». У свити се налазе два сина Султанова, велики везир, министри морине и просвјете, бив. министар финансија Џавид-паша и неколико великодостојника.

Солун, 24. маја. Побуњеници су окупирали малу тврђаву код Љеша коју су бранили 100 војника, пријетећи и самом Љешу, те су прекинули телеграфску везу између Љеша, Скадра и Тиране, али су после дуге битке одбијени од стране трупа и наоружаног становништва са знатним губицима.

Беч, 24. маја. Франц Јосиф је примио јутрос у 11 сати пред подне у нарочитој аудијенцији бугарског краља Фердинанда, који је носио на себе униформу аустроугарске регименте којој је он шеф, и орден златног руна. — Аудијенција је трајала више од 20 минута.

Беч, 25. маја. Умро је Александар Радев бивши министар бугарски.

Солун, 25. маја. Султан је стигао у Дарданелима, те се искрцао на копно, поздрављен од ратних бродова, власти, војске и народа, па је одмах проследио за Касандру.

Трст, 25. маја. На пароброду «Саксонија» Кунардове линије, пошто се дотакао лука у Гибралтару, Ђенови и Напуљу, појавио се један случај азијатске колере.

Рим, 26. маја. У парламенту је републиканац Кијеза развио предлог, позивајући владу да се енергично заузме за међународну акцију у сврху да се одржи примјена 23. члана Берлинског уговора, односно садашње ситуације у Арбини. Кијеза тврди да је дужност Европе да саслуша глас народа, који крвљу брани своју слободу.

Солун, 26. маја. Султан је стигао овамо, а сјутра ће посјетити варош.

Париз, 26. маја. Умро је бивши министар председник Рувије.

ПРАВИЛА

Друштва „Џетињска Читаоница“

I

Име, сједиште и печат.

Члан 1.

Са сједиштем у Зетском Дому на Џетињу основано је друштво «Џетињска Читаоница». Печат Друштва је у облику круга и гласи: «Џетињска Читаоница, основана 1868. године».

По томе закону, што је врло важно, не покретно имање у Цр. Гори може имати само црногорски држављанин. Још прије кратког времена читали смо у чешким новинама о Цр. Гори, неке нетачне написе о судовима, Тврди се тамо на име, да Цр. Гора, још ни адвоката нема, док их у Подгорици има два¹⁾ на Џетињу један, у Никшићу један.

Али кад би смо о напретку Цр. Горе за посљедње вријеме, хтјели писати опширније, морали би смо преписати цијелу књигу: «Педесет година на престолу»; а за то овдје није мјесто... Најпосље можда бисмо се удаљили, и престали гледати на ствари очима простог, мирног и незаинтересованог, и ако искреног пријатеља црногорског, посматрача, и гледали би смо на ствари црногорске... За то и не идемо даље... У опште циљ нашег пута у Цр. Гору био је једноставан: доћи међу своје пријатеље, наслађивати се спљанима данима најсимпатичније нам Словенске земље, починуту посље нашег тешког годишњег посла и све је ту; ништа осим дописница нијесмо ни мислили писати. И свакако не одржасмо своју одлуку — за то је вријеме и престати, тим прије што престаје наше становање на Џетињу.

¹⁾ Сада три, Примј. превод.

II Задатак друштва

Члан 2.

Задатак је друштву умно усавршавање, развијање друштвеног живота и буђење општих националних идеја.

III Средства.

Члан 3.

За извршење свога задатка друштво је основало Читаоницу и Књижницу, које ће бити снабђевене првобитно српским и словенским листовима, часописима и књигама, а страним по могућности. Исто тако ће приређивати јавна предавања, концерте, забаве излете и т. д., као што ће по могућности издати свој орган и друге књиге.

Члан 4.

Материјална су средства:

- улози чланова;
- приходи од друштвених предавања, концерата, забави и т. д.;
- приходи од листа и књижевних издања;
- добровољни прилози, поклони и завјештања, и
- интерес на уложени нован.

IV

Чланови.

Члан 5.

Чланови су: редовни, утемељачи, добротвори и почасни.

- редовни чланови плаћају годишње 12 перпера;
- утемељачи плаћају за свагда 100 перпера;
- добротвори дају једном за свагда 200 перпера и добијају као утемељачи дипломе;
- почасне чланове бира скупштина на предлог управе или ма кога члана читаонице, од лица која имају нарочите заслуге за друштво или у опште по српски народ.

Члан 6.

Редовни чланови ступају у друштво пријавом у нарочито одређеној књизи. Пријем у чланство врши управа тајним гласањем, а одлучује простом већином.

Члан 7.

Редовни чланови дужни су платити свој улог у напријед за свако четворомјесечје, почев од оног четворомјесечја у коме се пријавио за члана.

Члан 8.

Друштвена година почиње од 1. јануара.

Члан 9.

Сви чланови имају подједнака права и сваки члан има права да се користи: Читаоницом и библиотеком, да учествује у забавама, концертима и т. д.; да бира и буде изабран у управу, као што има дужност, да се креће у дјелокругу ових правила, по прописима друштвеног пословника и да се покоравља одлукама управним и скупштинским.

Члан 10.

Редован члан престаје бити, кад не обнови у прописаном року чланарину; кад га у интересу друштва скупштина исклучи и кад га државни судови осуде за дјела, која повлаче за собом губитак грађанске части.

V

Управа

Члан 11.

Управа се састоји: из председника, подпредседника, благајника, секретара, књижничара, економа — домаћина и по два члана њихових замјеника.

Члан 12.

Управа рукује друштвеном имовином, прима нове чланове, прикупља приходе, чини издатке, обавља све друштвене послове, и све оно што се на друштво односи, о чему подноси скупштини извјештај.

Члан 13.

Одлуке управе пуноважне су са најмање пет чланова.

Члан 14.

Управу бира скупштина на годину дана и за то вријеме нико од чланова не може

дати оставку без оправданих врло важних разлога или премјештаја са Џетиња.

Ако би сва управа, ма из каквих оправданих разлога дала оставку, дужна је вршити друштвене послове до избора нове управе.

Члан 15.

Који члан управе не би дошао без оправданог узрока на три сједнице узастопце, престаје бити чланом управе.

Члан 16.

Председник руководи одборским сјединицама, редовним и ванредним скупштинама, потписује преписку, овјерава рачуне и представља и заступа друштво и код власти и код појединца, као главни представник управе друштва.

У неодређеним и изненадним приликама, које се тичу друштва, може председник употребити до 50 перпера, а на првој сједници извјештати управу о томе.

У његовом одсуству пуноважно га заступа у свима пословима подпредседник.

Члан 17.

Благајник рукује новчаним друштвеним пословима, збира чланарину и све приходе и измирује све друштвене расходе и исплате сагласно одлукама управе, а по предходном овјерењу исплате од стране председника.

Члан 18.

Секретар врши сву друштвену преписку, води записнике скупштинске и управних сједница, саставља позиве, објаве и све што се односи на друштвену администрацију, коју према потписује.

Члан 19.

Књижничар рукује друштвеном књижницом, листовима и часописима, стара се о њиховом уређењу и на реверсе најмање једанпут недјељно издаје члановима тражене књиге и листове.

Члан 20.

Економ, као домаћин, води бригу о стану и просторијама друштвеним, унутарњем реду, стара се за сав друштвени намјештај и ствари и брине се да у друштвеним просторијама влада примјеран ред и чистоћа, да су чланови услужени и да не трпе никакве непријатности.

Члан 21.

Одборници су дужни, по одлуци управе, замјенивати и вршити дужност појединих чланова управе, док су они на одсуству, као што их опет у њиховом одсуству пуноважно замјењују у свему одборнички замјеници.

VI

Надзорни Одбор

Члан 22.

Уз управу бира скупштина надзорни одбор, који се састоји из три члана. Чланови надзорног одбора најјесу саставни дио управе. Њима је дужност да воде надзор над радом и да преко године, кад за потребно нађу, прегледају друштвене књиге прихода и расхода и целокупни рад управе, о чему ће подносити скупштини извјештај.

VII

Скупштине

Члан 23.

Скупштине су редовне и ванредне и оне се држе само у друштвеним просторијама.

Члан 24.

Редовну скупштину сазива управа сваке године најкаже до 15. јануара, а ванредну могу сазвати у свако доба:

- управа, ако су неодложни послови и интереси друштва то захтијевају;
- надзорни одбор, ако је не би на његов захтјев сазвао председник управе и онда на њој председава један чланова управе надзорног одбора, кога остали двојица изабере; и
- кад то захтјева $\frac{2}{3}$ чланова из мјеста, а тада председава онај, кога скупштина између свију чланова изабере.

Члан 25.

На скупштину позива се нарочитим позивом сваки члан по особ а и преко мјесних листа, али најмање на недјељу дана прије сазива, са тачно означеним дневним редом, пошто скупштина може рјешавати о ономе што се јој поднесе од стране сазивача.

Члан 26.

Редовној скупштини подносе се ови извјештаји:

- а) о раду управе;
- б) о стању благајне и друштвене имовине;
- в) о стању читаонице и књижице; и
- г) о укупном стању друштва од стране надзорног одбора.

Члан 27.

Скупштина врши ове послове:

- а) бира три члана за преглед рачуна, бројање гласова и овјеравање записника;
- б) доноси одлуке о извјештајима горепомнутим и даје одлуке, разрешнице или неповјерење управи или надзорном Одбору, до суђујући оштету да плате друштву;
- в) ријешава о приједлозима управе и појединих чланова, која се односе на друштво и његове интересе;
- г) бира нову управу и надзорни одбор;
- д) одлучује о евентуалним предлозима, које подносе поједини чланови, али само који су поднесени преко сазивача најмање три дана пред скупштином, а по извјештају сазивача; и
- ђ) мијења правила ако се за то укаже потреба.

Члан 28.

На скупштини се ријешава простом већином, са онолико чланова колико их буде дошло.

Члан 29.

Ванредна скупштина рјешава само оно, ради чега је сазвана.

Члан 30.

Ниједан члан не може заступати другог, ни у гласању, ни у другим питањима у сједницама скупштинским.

Члан 31.

Ако би се десило при избору часништва, да ни једна страна нема праве већине гласова, онда се чини ужи избор између оне двојице на које је највише гласова пало. При једнакој подјели гласова одлучује глас предсједника.

Члан 32.

Који члан не би на вријеме дошао на скупштину нема права гласа ни о каквом предмету, о коме је дебата прије његова доласка свршена и гласање је већ почело.

Члан 33.

Гласање је јавно и то листићима за то нарочито одређеним, које ће гласачи попуњавати својим кандидатима и под својим потписом.

Члан 34.

Записник скупштински чита се одмах по испуњењу дневног реду. Ако би било што погрешно записано исправља се, па се тек тада овјерава потписима предсједника и секретара и још три члана изабраних од стране скупштине.

VIII

Друштвена слава

Члан 35.

Друштво слави као патрона Спасов-дан. На дан славе, као и на свима осталим свечаностима и забавама, које друштво приређује у Зетском Дому, управа има права, да позива у госте и лица, која нијесу чланови друштва.

IX

Прелазна наређења

Члан 36.

Друштво не може престати прије него би се за то сагласило $\frac{2}{3}$ свих друштвених чланова.

Члан 37.

Ако друштво ма из каквих разлога престане, сва друштвена имовина одмах се предаје на чување Министарству Просвјете и Црквенијех Послова, до установе новог друштва, са истим задатком, које мора у својим правилима напоменути, да је наслиједило имовину овога друштва.

Члан 38.

Све што није овим правилима предвиђено, а требало би у интересу друштва урадити, управа може с надзорним одбором ријешити

и тако је ријешење обавезно за све чланове друштва, чим се на нарочитом мјесту у друштвеном локалу објави.

X

Закључак

Члан 39.

Друштво Цетињске Читаонице наслиједило је пловину бившег Друштва Цетињске Читаонице и Горски Вијепац.

Члан 40.

Ова правила важе од дана када их надлежна власт потврди и оставља се управи, да она у духу њиховом изврши потребне измјене у функцијама изабраних часника и одборника, а по донесеном ријешењу скупштине.

Цетиње, 8. маја 1911. год.

Предсједник,

Душан Вукотић.

Подпредсједник,

Мил. Рамадановић.

Чланови управе:

секретар, *П. Ђ. Шоћ*; благ., *Перо Милошевић Почек*; књижићар, *Коста М. Костић*; економ-домаћин, *Никола Кнежевић*.

одборници:

др. Н. Шкерковић, М. Бошковић, Бор. С. Милић, Филип Врчевић и Косто Лучић.

Кр. Обласна Управа на основу члана 36. и 38. закона о јавним зборовима и удружењима, одобрила и потврђује правила „Друштва Цетињске Читаонице“, на Цетињу.

Број 1580.

Цетиње, 12. маја 1911. год.

Управитељ Области,
командир *Л. Гојнић*.

Званични огласи

ОГЛАС

Широ Стевов Деља, из Цетиња (Доњег Краја), прије шест (6) година пошао је у Америку. Потоњи пут се је јавио својој фамилији назад 3 године из „Глобе Аризона“, — али како се од тога доба до данас није јављао нити пак фамилија што о њему сазнала, — то се моли свако ко би што знао о поменутом, да изволе што прије извјестити ово Краљ. Министарство. —

Број 2100. Из канцеларије Кр. Министарства Иностраних Дјела, 24. маја 1911., Цетиње. 1,3

ОБЈАВА

На основу члана 24. закона о Устројству Војске овијем се чини на знање:

1) свим пјешадијским и артиљеријским рекрутима, који су у прошлој, 1910. год., свршили I рекрутско вјежбање, да су обавезни пријавити се Дивизијским командама у понеђелник, 20. јуна ове године, у 6 сати прије подне, ради пролажења II-ог рекрутског вјежбања.

2) нижим чиновима митраљешких одјелења I и III дивизије, да су обавезни пријавити се у понеђелник, 20. јуна ове године, у 6 сати прије подне, а оним II и IV дивизије — у суботу, 20. августа ове године, у 6 сати прије подне, команди I дивизије на Цетиње, ради довршења обавезних рекрутских вјежбања.

3) младићима осамнајесто-годишњацима, да су обавезни пријавити се Дивизијским командама у суботу, 20. августа ове године, у 6 сати прије подне, ради пролажења I рекрутског вјежбања, као и извјесном броју оних војника I класе активне војске између 20 и 30 година, који нијесу одслужили обавезни рок службе у бившој „стојећој војсци“.

Број Р. 1869. Из канцеларије Министарства Војног, 20. маја 1911. год. Цетиње. 2,3

ОБЈАВА

Почињући од данас дилижанса из Бара за Улцињ полази у 6 сати из јутра, а из Улциња у 4 сата изјутра.

На овај начин, омогућено је путницима из Улциња да на Цетиње и Подгорицу могу доспјети истога дана.

П. т. број 5963. Из Поштанско-телеграфског Одјелења Министарства Унутрашњих Дјела, 23. маја 1911. г. на Цетињу. 1,3

ОБЈАВА

Министарство Финансија и Грађевина Одјелење за Грађевине и Саобраћај — одржаће у неђељу 5. јуна ов. г., на Матешево јавну лицитацију за израду четири моста, и то: мост на Лукавац у Тару и три моста на ријеку Дрику.

Мостови ће се оградити са каменом ногама у цименат, а остало од дрвета, према односним плановима.

Рок довршетка градње мостова одређује се 15. септембра 1911. год.

Подузимачи су дужни поднијети гаранцију од 30% у готовом новцу или непокретним добрима, непокретност има бити таксирана у надлежном капетанском или општинском суду. Плаћање такса пада на терет подузимача.

Одјелење задржаје себи право да радником не уступи, ако би понуђене цијене биле неповољне. Остали ближи услови као и планови могу се сазнати сваког радног дана у канцеларији Одјелења за Грађевине и Саобраћај за вријеме канцеларијских часова.

Број 1159. Из канцеларије Министарства Финансија и Грађевина Одјелења за Грађевине и Саобраћај, 27. маја 1911., Цетиње. 1,2

Објава

Пошто лицитација за пренос поште дилижанса између Подгорице и Колашина, обдржана 22 маја ове године није дала повољан резултат, овим се објављује заинтересованим, да ће Поштанско-телеграфско Одјелење у смислу раније објаве држати 30. маја ове године нову лицитацију од 10 до 12 сати прије подне.

Лицитантима се ставља до знања да се овај пренос даје под овим условима:

Дилижанса путује један дан од Подгорице за Колашин, а други дан из Колашина за Подгорицу, а за вријеме зимске сезоне т. ј. од 1 октобра до 1 априла морају бити двије дилижансе, од којих једна креће из Подгорице а друга из Колашина и преноћивају у Лијеву Ријеку а сјугри дан се по размјени поште и путника враћу опет натраг;

Уговор са подузимачем начиниће се за три године а може се и раније откарати с тим да се обзнани три мјесеца унапријед, но отказ се не може учинити прије двије године;

Приходи од подвоза дилижансом уступаће се подузимачу, а цијене се одређују по 14 перпера од особе од Подгорице до Колашина или обратно;

Подвозни биљети издаваће се осим Подгорице, Лијеве Ријеке и Колашина још и на Биоче, Пелев Бријег и Матешево, на којима мјестима дилижанса и може почијевати, а цијене од ових мјеста одредиће се саразмјерно оној од Подгорице до Колашина;

Предузимач је обавезан потписат правилник о возњи, који наравно неће вријеђати његове интересе, а биће упућен искључиво на то да осигура тачност превоза за пошту и путнике;

Кад се због рђавог пута, снијега, или иначе рђавог времена не може колима путовати, подузимач се дужан бринути о преносу поште другим средством;

Пошта има право отправљати дилижансом до 150 кг. тежине, а кад дилижанса не може путовати а подузимач буде коњем поште преносио дужан је примити тежине до 80 кг. а кад ни коњ не може путовати поштоноша подузимачев дужан је носити до 30 кг. тежине;

Путник има право носити собом 10 кг. пртљага; ако се поштом шаље више од 10.000 перпера вриједности онда се шаље пратилац о државном трошку, а ако је вриједност испод 10.000 перпера не шаље се пратилац, јер подузимач мора имати толику гаранцију;

Поштанско-телеграфско Одјелење ће се преко надлежних власти најозбиљније бринути да се пут обдржаје у добром реду.

П. т. број 5501. Из Поштанско-Телеграфског Одјелења Министарства Унутрашњих Дјела, 23. маја 1911. године. Цетиње. 2,2

ОБЈАВА

На приједлог Краљ. Владе, а у намери да се подигне гајење дувана, Гл. Управа Монопола Дувана, узевши у обзир данашње економске прилике у Краљевини, дошла је до ријешења, да повећа цијене за куповицу простих дувана, и то за 25 од сто више од цијена утврђених у огласу објављеном за гајење дувана у 1911. години.

Поменуте цијене остају дакле овако утврђене:

Фини дуван	Прости дуван
I. класа Перп. 3-75 по кг.	Перп. 2-50 по кг.
II. „ „ 3-— „ „	1-75 „ „
III. „ „ 1-85 „ „	1-25 „ „
IV. „ „ 1-— „ „	0-60 „ „
V. „ „ 0-35 „ „	0-25 „ „
отпатци „ 0-10 „ „	0-07 „ „

Управа је тврдо убијеђена, да ће овако повећање куповних цијена дувана, које

оптерећује монопол, а иде на потпуну корист гајитељима дувана, допринијети да се добију дувани добро уређени и правилно сложени и да ће гајитељи ради своје личне користи радо послушати савјете техничких чиновника монопола.

Број 5045.

Цетиње, 4. маја 1911. год.
Главни Управитељ Монопола Дувана,
Волпи с. р.

Министар Финансија и Грађевина
Ф. Јерговић с. р.

2,3

ОБЈАВА

Поштанско-телеграфско одјелење Кр. Министарства Унутрашњих Дјела овим износи на јавну лицитацију 140.000 сто четрдесет хиљада комада разних дописних карата са сликама, израђених назад 10—12 година, које представљају поједине вароши црногорске (у боји) као: Цетиње, Ријека, Вир, Бар, Улцињ, Подгорица, Никшић, Грахово; затим слике Њ. Њ. В. В. Краља и Краљице за вријеме 40-годишњег јубилеја; слике из Д. Града и Подгорице; манастири: Ђелиа Пиперска, Острог, Морача; црква Св. Василија у Никшићу, Св. Николе у Бару; разне слике од вјенчања Њ. Њ. Кр. Кр. В. В. Нашљедника и Нашљедниковице; завјеса Кр. Цр. Народног Позоришта; колијевка Њемањина на Рибници; слике из Никшића, Медуне, Фундине и Лесендра; заузеће Никшића, вјенчање с морем, благосиљање барјака и т. д., а може се од истих по један римјерак и виђети у пошт-телеграфском одјелењу гдје се и налазе.

Ко би ову количину дописница хтио купити, нека изволе најдаље до 5. јуна о. г., поднијети овом одјелењу у затвореној куверти своју писмену понуду, којег дана ће се исте отворити и ономе ко буде највишу цијену понудио — *ако би иста била Одјелењу повољна* — дописнице уступити.

П. т. број 4562. Из канцеларије Поштанско-Телеграфског Одјелења Краљ. Министарства Унутрашњих Дјела, 17. маја 1911. год., Цетиње. 2,3

ОБЈАВА

На дан 22. маја тек. год., у канцеларији ове Управе обавиће се јавна лицитација набавке 500 (пет стотина) кубних метара дрва за огрјев Казненог Завода, а за зимску сезону 1911. и 1912. године.

Позивају се сви они, који би вољни били закуп учинити, да се означеног дана, тачно у 8 сати из јутра, пријаве, допијев кауцију од 800 перпера у готову новцу, сигурну јемству или залози.

Односни уговор о каквој огрјева и другим условима, може се добити на прочитање сваког радног дана за вријеме канцеларијских часова.

Број 163. Из канцеларије Управе Централног Казн. Завода, 15. априла 1911., Подгорица. 3,3

СТЈЕЧАЈ

Кр. Министарству Финансија и Грађевина, Одјелењу за Грађевине и Саобраћај потребан је један инженијер за путове и мостове.

Рефлектанти треба да имају поред стручне спреме и подужу праксу и да познају српски језик.

Ко би желио заузети ово мјесто, нека у што краћем времену поднесе оворе Министарству понуду заједно са својим условима а уз то и свједоцбе о теоријској и практичној спреми.

Број 244. Из канцеларије Министарства Финансија и Грађевина, Одјелења за Грађевине и Саобраћај, 4. фебруара 1911. г. Цетиње.

ПОЗИВ

Позива се Јоле Ж. Тодоровић из Старча — Горње Мораче, који је назад шест и по (6 $\frac{1}{2}$) година отишао у Краљевину Србију, да у року од два (2) мјесеца, рачунајући од првог овог позива у „Гласу Црногорца“ предстане овој Консисторији ради бракоразводног спора са супругом му Милицом рођ. Дуловић.

Не пријави ли се речени Јоле у горепомнуто времену, то ће му се ради реда поставити бранитељ, на крају чега ће се и у његовом одсуству, коначно ријешење донијети.

Број 692—А—1906—24. Из канцеларије Консисторије Никшићске, 9. маја 1911. год., Никшић. 2,3

ОГЛАС

Сточарски завод у Никшићу има на продају: неколико хата, двије бедвије, випхуерске говеди; пештерских и хородејских оваца; крмади јоркширске и беркширске расе.

Ко жели од поменуте стоке купити, нека се пријави Одјелењу Народне Привреде, или Управи Сточарског Завода у Никшићу, гдје ће добити потребна обавјештења.

Број 1543. Из канцеларије Одјелења Народне Привреде, 29. априла 1911. год. Цетиње. 3,3

СЛИЈЕДИ ДОДАТАК

ОГЛАС

Браћа Марко и Лазар Спасојеви Радуловићи, из Комана, прије 8. година пошли су у иностранство. Потоњи пут су се јавили назад 5 година из Румуније својој фамилији, али како се од тога доба до данас нијесу јављали, нити фамилија о њима сазнавала ишта, то се моли свако ко би што знао о поменутом, да изволи што прије извјестити ово Министарство.

Број 2020. Из канцеларије Министарства Иностраних Дјела, 17. маја 1911., Цетиње. 1,3

СТЈЕЧАЈ

Министарству Просвјете и Цркв. Послова, потребна је од 1. септембра т. год. једна стручна и дипломирана забавиља за дјечије забавиште у Никшићу. Кандидаткиње могу се јављати за сталну или за контрактну службу, у овом пошљедњем случају дужне су назначити услове под којима се желе примити службе.

Првјенство, као и бољу плату имаће оне, које су већ радиле у забавишту као наставнице.

Пријаве ће примати Министарство Просвјете до 15. августа тек. године.

П. Бр. 1438. Из канцеларије Кр. Министарства Просвјете и Цркв. Послова, 24. маја 1911. г., Цетиње. 1,5

ПОЗИВ

Позива се Круна рођ. Ивановић из Поља, која је назад годину дана одбјегла у Турску, да у року од два (2) мјесеца, рачунајући од првог овог позива у „Гл. Црногорца“ предстане овој Консисторији, ради бракоразводног спора са мужем јој Милосавом Обреновићем из Липова.

Не пријави ли се поменути Круна у вишереченом времену, то ће се и у њеном одсуству парница узети у поступак, а ради реда поставиће јој се бранитељ, који ће је у овоме спору заступати, на крају чега ће се коначно ријешење доијети.

Број 723—А—1911—478—15. Из канцеларије Консисторије Никшићске, 14. маја 1911. год., Никшић. 1,3

Службени огласи

СУДСКИ ОГЛАС

У извршењу тестаментна пок. Пеја Новакова Вуковића — Команина са Цетиња, оснаженим пресудом Кр. Великог Суда (Грађанско Одјељење) од 6. новембра 1910. год., број 449—III—1910—17. Општински Суд на Цетињу, као надлежна извршна власт, овим путем ставља на знање: да се имају изградити двије лијеје гробнице, и то једна за њега Пеја пред црквом св. Јована на Бијелој Рудини (Комани), а друга за њега Андријану (жену њега Пеја) пред црквом близу доњег брчвског манастира.

За ову сврху (израду облику гробница) предвиђено је 1200 (хиљаду и двјеста) перпера, те се позивају сви они, који би жељели овај посао обавити, да се пријаве потписаном Суду 23. јуна ове године у 9 сати прије подне, ради лицитирања, **донијев собом јемство 10%** (у новцу или папирним вриједностима).

Ближа упуства и услови добиће се на дан лицитације.

Ако се Суду не свиде понуде лицитаната, које би тога дана биле, одредиће другу лицитацију.

Број 432 ех 1911.—VI—1909—229.

На Цетињу, 28. априла 1911 год.
Општински Суд:
за председника — судија,
Т. Милошевић.

ОГЛАС

На основу пресуде Краљ. Великог Суда од 18. децембра 1910. год., број 2321—IV—1909—713. Износи се на јавну продају доље описата непокретност Петране Андрије Бошковића из Грахова, за измир дуга Крста Б. Лазовића из истог мјеста. — Непокретност је процијењена перпера 1.560.

Продаја ће се извршити у канцеларији потписатог суда.

За продају одређена су три рока, и то: 16. јуна, 16. јула и 16. новембра 1911. год., у три сахата послје подне. На првом рзку непокретност се неће уступити испод процијењене вриједности, на другом хоће, али не испод $\frac{2}{3}$ вриједности, а на трећем року уступиће се понудиоцу највише цијене.

Лицитанти су дужни положити јемство 10% од процијењене вриједности.

Позивају се сви они, који на непокретност имају какво реално право, као и они, који имају право прече купње, да се овоме суду пријаве прије почетка прве продаје.

Опис непокретности:

1 рало и $\frac{1}{4}$ орачице са припадајућим метехом, на истој једна појата у звано мјесто „Бабовој улици“; граници: од истока до Петра III. Виловића, сјевера и запада до Милића К. Булајића и Пера Н. Вујића, од југа до исте Петране.

Број 20—286—ех—1908.

Грахово, 16. маја 1911. г.

— Краљ. Капетански Суд, —
кап. П. Ковачевић.

ОГЛАС

Јавна продаја непокретности Златане Благогине Јовановић у Зелени-До, извршиће се 15. јуна тек. године, у 5 сати послје подне.

Виђи оглас овога суда у броју 18. „Гласа Црногорца“ од 15. априла тек. године, број 637—274—1910.

Број 823—274—1910.

Бијела Рудина, 15. маја 1911.

Капетански Суд,
капетан Филип Радуловић.

ОБЈАВА

Липовска Земљорадничка Задруга основала је своју задругу и потписала правила 8. маја 1911. године.

Сједиште исте Доње Липово — Стара Граница. Предмет предузећа, по увиђају, задруга четири године, управљање и одговорност задругара према правилу.

Управни Одбор: председник Крсто Ковијенић; чланови: Милош Боић, Милош П. Радојевић и Божо Раосављевић — земљорадници, мјесто становања Доње Липово.

Задружни регистар стоји у кап. суду, за вријеме радно свакоме на увиђај.

Број 467—496—1910.

Блат., 12. маја 1911.

Капетански Суд,
кап. Н. Драшковић.

Р. 68, бр. 462, 1,1

Трговачки огласи

ОБЈАВА. — На основу § 5. Трговачког Закона објављујем, да овдје у Улици држим моју пекарску радњу под фирмом:

Улици, 12. маја 1911.

Р. 25, бр. 463, 1,1 Никола Н. Николаидис

Према § 5. Трговачког Закона објављујемо, да држимо разну трговину под фирмом:

Ст. Бар, 18. маја 1911.

Р. 20, бр. 472, 1,1 Матео Браћа Марђонићи

ОБЈАВА. — У извршењу § 5. Трговачког Закона овим објављујем, да сам отворио мјешовиту трговачку радњу у варошици Грахову, с мојом фирмом:

Р. 23, бр. 476, 1,1

Митар Миловић

ОБЈАВА. — Сагласно § 5. Трговачког Закона објављујем, да овдје на Велимју држим разну трговину — кафанску радњу и пећ под фирмом потписатог.

Велимје, 19. маја 1911. године.

Р. 30, бр. 481, 1,1 Јован Кешљевић.

Приватни огласи

ИСПРАВКА

У 22. броју „Гласа Црногорца“ од 23. маја тек. год., на четвртој страни, у Јавној благодарности, приликом смрти пок. Димитрије Јовановића, у 13-ом ставу погрешно је оштампано: Захваљујемо потпорукику А. Контићу“, а треба да стоји: „Захваљујемо потпорукику А. Коштовичу“, што се овим исправља.

Цетиње, 27. маја 1911.

Администрација „Гласа Црногорца“.

ПОЗИВ

Пошто се је до сада, а поводом објаве уписа акција за III. коло, уписао преко 2000 акција од сигурних особа, то Управни Одбор у споразуму са Надзорним Одбором, а на основу чл. 50. банчких правила овим сазива

Ванредну Главну Скупштину акционара Црногорске Банке

која ће се одржати 5. јуна о. г., у 9 сати прије подне у банчким просторијама.

ДНЕВНИ РЕД:

- 1.) Избор перовође за вођење скупштинског записника;
- 2.) Избор двојице акционара за овјеравање записника;
- 3.) Избор тројице акционара за бројање гласова;
- 4.) Измјена чл. 7. и 8. правила банчких, која се односи на повећање основног капитала.

Управа Црногорске Банке.

Р. 100, број 469, 2,2

ОБЈАВА

Сагласно ријешењу одбора општине вароши Колашина од 8. маја ове године, на дан 5. јуна ове године даваће се у канцеларији потписате Управе на јавној лицитацији контраат меса за општину вароши Колашина, за вријеме од дана уступања до 5. јуна 1912. године.

Лицитација ће се држати означеног дана од 8—12 прије и од 3—6 часова послје подне, и контраат уступити понудиоцу најниже цијене, наравно ако понуда буде повољна за Општинску Управу.

Контратски услови са односим обавезама, могу се виђети у истој Управи сваког дана за вријеме канцеларијских часова.

Лицитантима се тражи кауција од 1.000 перпера у готовом новцу, или сигурном непокретном имању 2.000 перпера, које би се имало за ту сврху заставити.

Број 273—В—1911—47.

У Колашину, 10. маја 1911. године.

Управа Општине вароши Колашина:

Председник,
Р. 140, бр. 468, 2,2 сердар М. Влаховић.

Народној Штедионици на Цетиње је потребан један добар чиновник, који се разумије у књиговодству и који је као такав служио код којег домаћег или страног завода. Мјесто може заузети одмах. Понуде са односим документима треба послати на горњу адресу. Р. 40, бр. 439, 2,3

ОГЛАС. Потпуно нови фини Билијар снабдивен добријем и финијем билијарским прибором продајем из слободне руке. Уступиће се много испод цијене.

Никшић, 18. маја 1911.

Р. 28, бр. 467, 2,3 В. М. Мијушковић.

НА ЗНАЊЕ. Пошто се селим из Подгорице, то овим позивам сву ону господу, која су код мене часовнике на оправку оставили, да дођу, откуп донесу и часовнике приме најдаље до 15. јуна о. г., у противном мичем сваку одговорност са себе.

Подгорица, 6. маја 1911. г.

Р. 50, бр. 435, 2,3 Јован Ратковић, часовничар.

ТРГОВАЧКО
ОРИЈЕНТАЛСКО ДРУШТВО

Анонимно Друштво. — Капитал од 3.000,000 франана у злату потпуно уплаћен.

ОДЈЕЉЕЊЕ ЗА РОБУ
У БАРУ

Са сопственим стовариштима у слободној луци, агенцијама и стовариштима у Подгорици и у Скадру (Албанија) Комисијони и заступништва:

Агенција Парабродског Друштва

„Пуљије“ у Бару.

Централна Администрација Друштва је у Венецији. Банкарско Одјељење је у Цариграду са додатим Одјељењем робе за Левант (Исток).

П.п.бр.387. 18,24

АСИКУРАЦИОНИ ЂЕНЕРАЛИ

(ASSICURAZIONI GENERALI)

У ТРСТУ

ДРУШТВО ОСНОВАНО 1831. ГОД.

ГАРАНТНИ ФОНД

КР. 366,829.741,68.

Обезбјеђени капитал на живот до краја 1909. износио је:

КР. 1.034 МИЛИЈОНА

Црногорска Банка на Цетињу је главно заступништво за Краљевину Црну Гору.

те се за осигурање може свако обратити било њој, било њеним филијалама и заступништвима у унутрашњости, било пак банчином подзаступништву за Никшић и околину: Никшић. Тргов. Акц. Друштву.

Друштво прима обезбјеђења живота уз најповољније услове и са свим умјереним премијама.

Assicurazioni Generali — Трст.

П. п. бр. 1116, 8,12

ЈАВНА ЛИЦИТАЦИЈА

Одбор Школе Шекуларске позива подузимаче грађевина, да на дан 5. јуна 1911. године, изволе доћи на лицитацију за грађење школске зграде у Шекулару. Школска зграда биће првокласна са двије учионице и два учитељска стана.

Онај, који буде подузео грађење поменуте школе, треба да положи унапријед кауцију 10% у готовом новцу или у непокретности потврђено судом.

На означени дан лицитација ће се извршити у канцеларији школског одбора од 8—12 прије и 3—5 послје подне. План школе и ближи услови могу се виђети код управитеља школе.

Број 17. Из канцеларије Одбора Школе Шекуларске, 5. маја 1911., Шекулар. Р. 100, бр. 461, 1,2

НА ЗНАЊЕ. Продаје се калез црквени са прибором од чистог сребра за 250 круна. Ко га жели купити нека се обрати:

Администрацији „Цетињског Вјесника“.

Р. 24, број 484, 1,1

ОБЈАВА. Дођи и виђи имање: око 40 рала, ливаде и оранице, 6000 лоза у једном комаду, шљива, крушака, јабука, мендула, смокава, прасака, шљива, 400 перова, тежина сума по комаду више од 2000 килограма, друге горе ситне: пера, граба, врбе, све ово у пољу, дјелове испаше у странама, право комуна, дјелове у млин, двије куће двокатнице у авлији са бунаром, дио у води Слатини на олуке доведене.

Све ово продајем из слободне руке, дајем за готово, дајем за чекање. Ко жели купити, нека се обрати подписатоме.

Орија-Лука, 10. маја 1911.

Р. 100, бр. 441, 3,3

Саво В. Бошковић.

По гласу спроводнице Његушке царинарнице од 29. јуна 1910. бр. 305, дошао је на име Марковић и Иванишевић овдашњих удругара аутомобилом један пакет у тежини од 5 кила под именом карта, док међу тим при прегледу нађене су у односном пакету следеће ствари:

- 1) Један бијели полови свитни гуњ;
- 2) једне половне гаће од свите;
- 3) једна мушка половна капица црногорска са коротачким тапелом;
- 4) једна бриваћа бритва;
- 5) један стари кожни такулин; и
- 6) у новцу перпера 1 и 07 пара.

Пошто су поменути удругари изјавили, да односне ствари не припадају њима и да их услед тога неће да приме, то су овим позива прави власник истих, да се најдаље до 21. јуна ове године, пријави потписатој управи са стварним документима, на основу којих би могао дићи више речене ствари из овдашњег магацина уз отплату трошкова учињених у погледу горњег огласа, иначе ова ће управа са истима поступити у смислу 74-ог чл. Царинског Закона, а у вези са другом алинејом 69-ог члана истог закона.

Број 1172.
Цетинје, 18. маја 1911.
Управник Царинарнице,
кап. П. Поповић.

Р. 175, бр. 482, 1,1

ОБЈАВА

Са којом ће чини до знања, да је командант параброда „Врнине“ повратком пловидбе из Скадра 15. овог мјесеца, на Скадарском језеру мјесту „Топовани“ наишао на један усамљени чун, којег је исти привезао за парабродом и долаком његовим у пристаниште — Вир предао га потписатој управи, код које може добити власник поменути чун, али са чистим документима.

Број 360.
Вир-Пазар, 25. маја 1911.
Управа Општине:
Председник,
кап. Л. Станковић.

Р. 68, бр. 486, 1,1

ОБЈАВА

На дан 31. новембра 1910. године, основана је у Подбишћу Земљорадничко-Стољарска Задруга, под именом: **Подбишћка Земљорад-Стољарска Задруга**.

Задруга прима: новац на штедњу, покретна и непокретна имања, а основала је и свој житни амбар.

У Управи Одбор ушли су: г. г. Тофил Радновић, Милован Мишевић и Михајло Вељовић.

У Надзорни Одбор ушли су: г. г. Милија Мишевић, Мидо Пејовић и Вељо Булатовић.

Благајник, Неђељко Томовић.

Подбишћка Земљорад-Стољарска Задруга:
Пословођа, Председник,
Михајло Мишевић, оф. Симо С. Терзић.

Р. 78, број 474, 1,1

ОБЈАВА

Пошто је наша Земљорадничка Задруга скоро основана, то овим молимо разне фирме, да нам изноле послати своје адресе и ценовнике, како бисмо могли потребно набављати.

Адреса наше задруге је: Горњо-Брческој Земљорадничкој Задрузи, Горње Брчели; пошта: Вир-Пазар — Црна Гора.

Горњо-Брческој Земљорадничкој Задрузи:

Секретар—благајник, Председник,
Митар Л. Поповић, уч. Јован Иличковић.

Члан Управног Одбора,
официр Милан П. Роловић.

Р. 63, број 477, 1,1

ОБЈАВА

На основу наредбе Кр. Министарства Просвјете и Црквених Послова од 31. марта о. г., бр. 926 и тестамена пок. кап. Обрена Никовића, састављен је од потписаних

Одбор фонда Обрена Јолова Никовића Требешанина, окр. кап. у пензији и председника бив. окр. суда Никшићског и његове жене Које.

Одбор је примио из заоставштине пок. Никовића разних признаница за поменути фонд, те како је многим овим признаницама рок исплате прошао, то се позивају дужници по тим признаницама, да своје дугове одмах подмире, јер ће се иначе тражити наплата судским путем. Тако исто даје се на знање осталим дужницима, да морају тачно о роковима своје обавезе према фонду испуњавати, да им се неби судским посредовањем стварали издаци трошкови.

Новац се има предавати одборском благаянику г. Тодору Никовићу у Никшић, који ће и потврде на примане своје издавати.

У осуству Тодора Никовића заступаће га г. Саво Никовић.

Бр. 9.
Никшић, 7. маја 1911.
Одбор фонда,
председник,
кап. М. Катарић.

Чланови:
Ш. Кустудић, Митар Никовић, Тодор Никовић,
Саво Никовић.

Р. 167, бр. 433, 2,3

ПРОДАЈА ИМАЊА

Одбор фонда Обрена Јолова Никовића — Требешанина — окр. кап. и председника бив. окр. суда Никшићског у пензији и његове жене Које, продаваће јавном лицитациом 5. јуна о. г. у канцеларији кап. суда у Жупи Никшићској следећу имовину:

1) Читлак у Жупи Никшићској на Мијоље Поље, који се састоји из: једне двоспратне куће, 20 (дванаест) рала земље оранице, два шљивљака, све у једном комаду и 4 (четири) косе ливаде у другом комаду, као и правом комунским у паши, гори и води.

Лицитација ће отпочети у 9 сати прије подне, а закључити у 5 сати по подне, када ће се имање уступити понудници највише цијене, ако ова за Одбор буде повољна.

Купац има положити на сетеницу једну четвртину у готову, а остатак по споразуму са Одбором.

Никшић, 27. априла 1911.

Председник Одбора,
кап. М. Катарић.

Чланови:
Ш. Кустудић, Тодор Никовић, Митар Никовић,
Саво Никовић.

Р. 145, бр. 433, 2,3

ПРОДАЈЕМ дванајесту дио од млина и бостана на Ријеку Црнојевића. — Ко ће купити, нека се пријави за погодбу.

Р. 20, бр. 428, 3,3

Перо Матановић

„СРПСКО-ЦРНОГОРСКИ САВЕЗ“

У СЈЕДИЊЕНИМ ДРЖАВАМА СЈЕВЕРНЕ АМЕРИКЕ

са сједиштем у ЧИКАГУ—ИЛИНОИСУ.

Даје наследицима свога умрлога члана	4000	перпера
За потпуну осакатнину плаћа	4000	"
За изгубљено пола стопе од обадвије ноге	4000	"
За изгубљене прсте од обадвије руке	4000	"
За изгубљену једну руку (или пак све прсте њене)	3000	"
За изгубљено пола стопе од једне ноге	2000	"
За изгубљено око	2000	"
За умрлог законитог брачног друга — члан-ица прима помоћ	1500	"
За прст палаца од руке	750	"
За сваки остали поједини прст	500	"

Српско-Црногорски Савез прима под своје окриље сваког брата Србина и сестру Српкињу, без разлике вјере, с обзиром, на извјесне захтјеве, које сваки онај који жели постати чланом овога Савеза мора испунити.

Препоручује се свој браћи, која долазе овамо, да ступају у Српско-Црногорски Савез, гдје ће наћи братску помоћ у свакој нужди и невољи. Познато је свакоме у домовини нашој, колико је сиротињских суза овај наш Српско-Црногорски Савез отро?..

Српско-Црногорски Савез има своје одјеле по свима већим мјестима Америке, те сваки онај, који је члан његов, не може пострадати од разних шарлатана, са којима ова земља обилује.

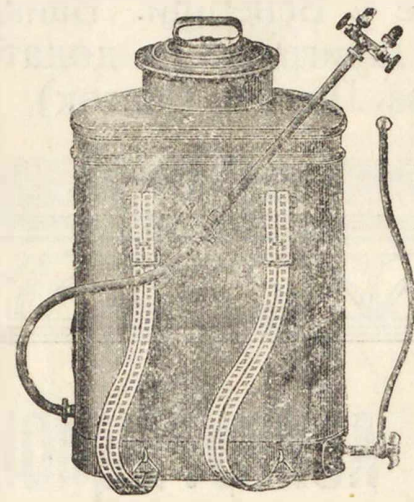
Обратите се из домовине за све потребито, Српско-Црногорски Савез радо ће Вам бити на услузи.

Адреса Главне Управе Српско-Црногорски Савез у Сједињеним Државама Америке:

Енглески: **Servian Montenegrin Alliance of United States of America**
134. E. Van. Buren str.
Chicago III. U. S. of America.

П. п. бр. 834, 9,18

ВАЖНО ЗА ПРИВРЕДНИКЕ

набављам привредницима да могу код мене поручити најбоље врсте прскалица — пумпа „VERMOREL“ патент „AUSTRIA“ за кропљење поља, под гаранцијом за три године.

Привредници! Поручије на вријеме прскалице и плави камен (коњски камен) за кропљење лоза. — Поменуће прскалице, нашло је као најбоље, и пре поручило Краљ. Црног. Одјељење Народне Привреде.

Вршим поправке свих старих машина, и продајем поједине дјелове од истих

ПРОДАЈЕМ све врсте шиваћих машина, разне врсте калајисаних жица, — мрежа — за ограде и друге потребе. —

ПРЕДУЗИМАМ и набављам цијеви за водове. —

ПРЕДУЗИМАМ покривање кућа са најбољим ЕТЕРНИТОМ којег је париска анализа нашла као најбољи, што свједочи, да је са истим покривен Дом Краљ. Владе.

ИЗРАЂУЈЕМ и набављам све врсте најбољих шпорета и пећи. ИЗРАЂУЈЕМ ГРОМОБРАНЕ по најмодернијем начину.

Све послове вршим по најумјеренијој цијени

П. п. број 156. 10—10

ПЕТАР ДРЕЦУН — Цетиње Балшића Пазар.

П. п. број 156. 10—10

П. п. број 156. 10—10

П. п. број 156. 10—10

П. п. број 156. 10—10

П. п. број 156. 10—10

П. п. број 156. 10—10

П. п. број 156. 10—10

П. п. број 156. 10—10

П. п. број 156. 10—10

П. п. број 156. 10—10

П. п. број 156. 10—10

П. п. број 156. 10—10

П. п. број 156. 10—10

П. п. број 156. 10—10

П. п. број 156. 10—10

П. п. број 156. 10—10

П. п. број 156. 10—10

П. п. број 156. 10—10

П. п. број 156. 10—10

П. п. број 156. 10—10

П. п. број 156. 10—10

П. п. број 156. 10—10

П. п. број 156. 10—10

П. п. број 156. 10—10

П. п. број 156. 10—10

П. п. број 156. 10—10

П. п. број 156. 10—10

П. п. број 156. 10—10

П. п. број 156. 10—10

П. п. број 156. 10—10

П. п. број 156. 10—10

П. п. број 156. 10—10

П. п. број 156. 10—10

П. п. број 156. 10—10

П. п. број 156. 10—10

ЈАВНА БЛАГОДАРНОСТ

Приликом смрти нашега никад непрежаљенога оца, односно стрица и рођака

† ЈОША Р. СЕКУЛИЋА

подкомандира у пензији

који се послје кратког боловања пресели у вјечност 11. ов. мјесеца, у 78. г. свога живота; — сматрамо за своју особиту дужност изјавити овим путем доживотну благодарност: г. Министру војном Ђуровићу, који је наредио, да се покојник са војничким почастима сахрањ и да његове смртне остатке једна чета наоружаних војника до вјечне куће испрати, г. војводи Илији Пламеницу; члановима Кр. Владе: г. г. Марку Ђукановићу и бригадиру Иву Ђуровићу; г. г. бригадирима: Митру Мартиновићу, Ђ. Бошковићу и Милутину Николићу, г. Шћепу Мартиновићу, великосудију; г. г. командирима: вој. Стену Вукотићу, Ђуру Јововићу и Милутину Вучинићу, г. Живку Никчевићу, секр. министарства, г. капетану Мују Социни; г. г. поштанско-телег. чиновницима: Бачановићу, Хадифу, Вукчевићу и Прелу Вукмировићу, г. кап. Петру Раковићу, нар. посланику, г. свештенику Петру Вукотићу, г. Видаку Петровићу, који нам телеграфски изјавише своја саучешћа и тијем нам у неколико тугу ублажише. Најсрднија хвала нашим племенитима Команима и Загаранима, који на челу са својим војничким и грађанским старјешинама у онако великом броју присуствоваше и покојника онако братски ожалише и до вјечне куће испратише.

Особита хвала г. г. официрима баталиона Команско-Загарачког, који покојника онако другарски ожалише и тијело његово од куће до цркве носили и у гроб положише.

Такође хвала Новосељанима и Орашанима, који спроводу присуствовање.

Усрдна хвала г. г. поручику Благоги Мартиновићу и подофициру Ђ. Беговићу, који се својим дирљивим говорима са покојником при посљедњем часу опростише и његове заслуге изређаше.

Захвални остајемо мјесном свјештенику г. Петру Ђ. Вукотићу, који је над покојником опростио и говором се са њим опростио, а такође благодаримо г. Милутину Велимировићу, који је са ђацима спроводу присуствовао и до гроба испратио.

Неизмјерна хвала нашој браћи Бандићима, који на глас о смрти покојниковог одмах поиташе и до потоњег часа не оставише, онако братски ожалише и до вјечне куће испратише.

Још једном хвала свима и свакоме, који нам којим било начином изјавише своја саучешћа у нашој жалости.

Бандић, 15. маја 1911. год.

Ожалошћени: синови: Радован, Крцун, Иван и Ђуро; синовици и рођаци: Симо, Милован, Саво, оф. Мијајло — Секулићи са осталом родбином.

Р. 354, бр. 483, 1,1

БЛАГОДАРНОСТ

Поводом смрти наше незаборављене мајке, односно стране —

† Итани попа Мила Јововића

која се је 4. ов. мј., у 87. години живота преселила у вјечност, — у име своје и своје породице изјављујемо доживотну благодарност Ђезином Краљу. Величанству Краљичи Милени на телеграфском саучешћу у нашој жалости. —

Изајављујемо топли благодарност мјесном грађанству обојег пола; свјештенству и учитељима, као и свима другима из околине, који су покојницу у великом броју до вјечне јој куће попраћивали и сахрањили. —

Такође благодаримо и свима онима, који су нам лично, телеграфски и писмено изјавили своја саучешћа у нашој жалости. —

Ожалошћени: шћер Ђане Ђ. Петровић; синовац Гаврило Р. Јововић.

Р. 102, бр. 487, 1,1

ЈАВНА БЛАГОДАРНОСТ

Приликом смрти наше никад непрежаљене супруге, односно снахе и кћери

† МИЛИЦЕ В. БАЋОВИЋ

— рођене Сариф. —

која се послје тешког петомјесечног боловања, у 24. години свога живота 10. овог мјесеца преселила у вјечност. Овим путем сматрамо за нашу свету дужност благодарити г. г. докторима: Стримићу и Кујачићу, који не жалише труда, да нашу незаборављену покојницу отргну из челоусти смрти. Наша срдчна хвала г. капетану Болетићу, Николи Г. Перовићу, Лазару Видовићу и осталим Рудинама, који на Трубјели нашу покојницу својски пазине и дневно војно се о њеним боловима упитиваше. — Хвала кап. Петру Ковачевићу са браћом, командиру Новици Булаићу, сержару Марку Радовићу и грађанима вароши Великџа, који нам лично своје саучешће изјавише, спроводу присуствоваше и до вјечне је куће испратише. Хвала свјештенику Шпиру Глиговићу, који изврши опјело над милом нам покојницом, у опште свима Бањанима срдчна хвала, који спроводу присуствоваше и нашу покојницу у земљу сахрањивше. Још једном свима и свакоме хвала, који нам овом приликом у нашој тешкој жалости, ма којим путем саучешће изјавише. —

Бројанац, 14. маја 1911.

Ожалошћени: Видак М. Баћовић муж; — ђевер поручик Марко; отац Обрен; мајка Анђе са осталом родбином. —

Р. 182, бр. 480, 1,1

Р. 182, бр. 480, 1,1

Р. 182, бр. 480, 1,1

Р. 182, бр. 480, 1,1

Р. 182, бр. 480, 1,1

Р. 182, бр. 480, 1,1

Р. 182, бр. 480, 1,1

Р. 182, бр. 480, 1,1

Р. 182, бр. 480, 1,1

Р. 182, бр. 480, 1,1

Р. 182, бр. 480, 1,1

Р. 182, бр. 480, 1,1

Р. 182, бр. 480, 1,1

Р. 182, бр. 480, 1,1

Р. 182, бр. 480, 1,1

Р. 182, бр. 480, 1,1

Р. 182, бр. 480, 1,1

Р. 182, бр. 480, 1,1

Р. 182, бр. 480, 1,1

Р. 182, бр. 480, 1,1

Р. 182, бр. 480, 1,1

Р. 182, бр. 480, 1,1

Р. 182, бр. 480, 1,1

Р. 182, бр. 480, 1,1

Р. 182, бр. 480, 1,1